Dosarul nr. 2c-685/2026
(2-26039804-12-2c-30032026-1)

H O T Â R Î R E
În numele Legii

10 septembrie 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Cazacu Grigorii, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Platformacar" împotriva S.R.L. „VENTO RETAIL" privind încasarea prejudiciului, dobânda de întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

S.R.L. „Platformacar" a intentat acțiune împotriva S.R.L. „VENTO RETAIL" privind încasarea prejudiciului, dobânda de întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că în fapt, reclamanta S.R.L. „Platformacar" este o societate comercială specializată în darea în chirie a automobilelor, pe lângă alte activităţi.

Relevă că la 16.06.2025, reclamanta S.R.L. „Platformacar" a transmis în locaţiune în baza unui contract, automobilul de model Toyota Rav 4 cu *****, cetăţeanului Vytyuk Yuriy.

Totodată în aceiaşi zi, automobilul fiind deja în posesia locatarului, pe teritoriul staţiei de alimentare "Vento" situată în or. Anenii Noi, str. *****, a avut loc un incident în urma căruia automobilul din proprietatea reclamantei a suferit daune mai exact, fiind parcat pe locul special amenajat pentru parcarea automobilelor de pe teritoriul staţiei de alimentare sus-numită, pe automobilul de model Toyota Rav4 cu ***** a căzut o umbrelă de la terasa amenajată pe teritoriul staţiei de alimentare.

Afirmă că în urma impactului, pe capota automobilului s-a format o denivelare cu fisură, care potrivit raportului de evaluare a pagubei ***** constituie un prejudiciu material în cuantum de 6803,67 lei.

Susține că având în vedere că automobilul în cauză se oferă în chirie la preţ de 1000 lei pe zi, venitul ratat constituie suma de 15 000 lei.

Declară că în esenţă, prejudiciul cauzat se încadrează în categoria prejudiciilor cauzate de un izvor de pericol sporit, or umbrela care a căzut pe capota maşinii este o instalaţie în sensul art. 2013 Cod Civil.

Menționează că la 10.10.2025 reclamanta s-a adresat pârâtei cu o cerere prealabilă prin care a informat-o despre mărimea prejudiciului şi a solicitat acesteia să repare

integral prejudiciul cauzat, totodată manifestându-şi disponibilitatea de purtare a unui dialog în sensul soluţionării amiabile a acestui potenţial litigiu.

Relevă că pârâta a ignorat cererea şi nu a oferit nici un răspuns.

Indică că de drept, conform art. 2013 alin. (1) şi (2) Cod civil persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalaţiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanţelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcţii etc.) au obligaţia să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art.2012 (cu excepţia cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenţia persoanei vătămate. Obligaţia de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Susține că potrivit art. 2025 alin. (1) Cod civil repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

Prin cererea prealabilă adresată pârâtei la 10.10.2025, reclamanta a solicitat plata unei sume de bani, manifestând dezinteres faţă de posibilitatea reparării în natură, dată fiind neîncrederea în alte staţii de reparaţii decât cele cu care colaborează şi care garantează calitatea seriviciilor.

Conform art. 9 Cod civil drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform alin. (2) lit. f) al aceleiaşi norme, drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Potrivit art. 10 Cod civil persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Relevă că conform art. 2025 alin (6) Cod civil autorul faptei ilicite datorează de asemenea dobândă de întârziere a rata determinată conform art.942 începând cu data primirii de către persoana care răspunde de prejudiciu a somaţiei de la partea vătămată. Dobânda de întârziere se calculează din suma despăgubirii sau, în caz de reparare în natură a prejudiciului, din valoarea acelei reparaţii.

Susține că începând cu 25.10.2025, pârâta datorează reclamantei suma de bani în cuantum de 21,803.67 lei, formând o dobândă de întârziere până la data înaintării prezentei cereri de chemare în judecată în mărime de 1340,48 lei.

În drept, conform art. 9, 10, 858, 942, 2013, 2025, 2029 din Codul civil al Republicii Moldova, şi ale art. 1, 5, 7, 166-167 din Codul de procedură civilă al

Republicii Moldova, solicită S.R.L. „Platformacar” împotriva S.R.L. „VENTO RETAIL” încasarea sumei de 23,144.15 lei (douăzeci şi trei mii una sută patruzeci şi patru lei, 15 bani) dintre care 6,803.67 (şase mii opt sute trei lei, 67 bani) lei cu titlu de prejudiciu suportat, 15,000.00 (cincisprezece mii lei, 00 bani) lei cu titlu de venit ratat şi 1340,48 (una mie trei sute patruzeci lei, 48 bani) lei cu titlu de dobândă de întârziere, cheltuielile de judecare a pricinii în sumă de 1.175,73 lei (una mie una sută şaptezeci şi cinci lei, 73 bani) dintre care 975,73 lei (nouă sute şaptezeci şi cinci lei, 73 bani) cu titlu de taxă de stat, 200 lei (două sute lei, 00 bani) cu titlu de taxă de timbru, şi cheltuieli de asistenţă juridică, cuantumul cărora va fi prezentat la finele examinării cauzei.

Procedura examinării

În conformitate cu prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă,

(1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

(2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

(4) Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sînt inaplicabile.

Conform art.276^4 alin.(2) Cod de procedură civilă, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea judecătorului

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, instanța ajunge la concluzia de *a respinge* cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În corespundere cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de Procedură Civilă,

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Iar art.***166 alin.(1) Cod de Procedură Civilă*** indică expres că, Oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau

inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

În conformitate cu prevederile ***art. 240 din Codul de procedură civilă***,

(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

(2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanţa judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanţa audiază din nou pledoariile participanţilor la proces.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26). Hotărîrea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înțeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecțiile formulate de reclamant şi pîrît.

Conform prevederilor ***art. 118 din Codul de procedură civilă***,

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

(2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite.

(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă,

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea

multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform prevederilor ***Codului Civil,***

Articolul 1998. Temeiul şi condiţiile generale ale răspunderii delictuale

(1) Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(3) O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(4) Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţămîntul persoanei vătămate, cu condiţia că persoana cunoştea sau trebuia să cunoască consecinţele rugăminţii sau ale consimţămîntului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.

Articolul 2022. Legătura cauzală

(1) Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecinţa faptei acelei persoane ori consecinţa izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

(2) În cazul vătămării integrităţii corporale sau altei vătămări a sănătăţii ori al decesului, nu se va lua în cont predispoziţia persoanei vătămate la un anumit tip de vătămare sau la o anumită mărime a vătămării.

(3) În cazul în care prejudiciul ar fi putut fi cauzat de una sau mai multe întîmplări pentru care răspund diferite persoane şi s-a stabilit că prejudiciul a fost cauzat de una din acele întîmplări, însă nu s-a stabilit din cauza căreia anume, se prezumă, pînă la proba contrară, că prejudiciul a fost cauzat de către fiecare persoană care răspunde pentru cel puţin una din acele întîmplări.

Astfel, instanța reține că circumstanțele faptice ce au importanță pentru soluționarea cauzei se rezumă la următoarele.

Prin urmare în fapt, la caz, la data de 16 iunie 2025, „Platformacar” SRL a transmis în locaţiune către Yuriy Vytyuk, automobilul Toyota **********, ulterior la aceiaşi dată Yuriy Vytyuk fiind în posesia automobilului supra indicat, la parcat la staţia de alimentare cu combustibil VENTO din or. Anenii Noi, str. *****, iar din cauza *viatului puternic* (a se vedea încheierea emisă de către IP Anenii Noi) umbrela de la terasă a căzut peste capota automobilului.

Conform raportului de evaluare a pagubei ***** din 27.06.2025 la actul de examina din 23.06.2025, valoarea prejudiciului constituie 6 803,67 MDL.

La 10.10.2025 reclamanta s-a adresat pârâtei cu o cerere prealabilă prin care a informat-o despre mărimea prejudiciului şi a solicitat acesteia să repare integral prejudiciul cauzat.

Se atestă că reclamanta califică incidentul petrecut drept prejudiciu cauzat de un izvor de pericol sporit conform art.art. 2012-2013 Cod Civil.

Articolul 2012. Evenimentul în afara controlului

Persoana nu poartă răspundere dacă prejudiciul este cauzat de către un eveniment anormal care nu poate fi evitat prin măsuri rezonabile, iar riscul nu îi revine acelei persoane.

Articolul 2013. Răspunderea pentru prejudiciul cauzat de un izvor de pericol sporit

(1) Persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalaţiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanţelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcţii etc.) au obligaţia să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art.2012 (cu excepţia cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenţia persoanei vătămate.

(2) Obligaţia de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

(3) Posesorul izvorului de pericol sporit nu răspunde pentru prejudiciul cauzat dacă demonstrează că izvorul de pericol sporit a ieşit din posesiunea lui ca urmare a acţiunilor ilicite ale unor terţi. În acest caz, răspunderea revine persoanei care a dobîndit în mod ilicit izvorul de pericol sporit. În măsura în care posesorul izvorului de pericol sporit este vinovat de faptul că izvorul a ieşit din posesiunea lui, el va răspunde pentru prejudiciu în mod solidar cu persoana care l-a dobîndit în posesiune în mod ilicit.

(4) Posesorii izvoarelor de pericol sporit răspund solidar pentru prejudiciul cauzat unui terţ prin interacţiunea acestor izvoare (coliziunea mijloacelor de transport etc.).

(5) Prejudiciul cauzat posesorilor izvoarelor de pericol sporit ca rezultat al interacţiunii acestora se repară potrivit dispoziţiilor art.1998.

Raportînd normele indicate supra la circumstanţele cauzei se reţine faptul că umbreala nu poate fi calificată drept un izvor de periocol sporit, or, din norma vizată supra se atestă că bunurile trebuie să aibă anumite carecteristici datorită cărora cînd sunt folosite în activitate reprezintă în sine un pericol sporit pentru lumea încunjurătoare.

Totodată, din constatările elucidate în încheierea emisă de către Inspectoratul de Poliţie Anenii Noi din 18.06.2025 nu se confirmă fapta ilicită invocată de reclamantă, fiind expres indicat faptul că umbrela a căzut din cauza vîntului puternic ci nu din cauza altori factori, nefiind constatată vina pîrîtei (f.d. 8).

Mai mult, cu privire la Raportul de evaluare a pagubei ***** din 27.06.2025 la actul de examinare din 23.06.2025, prezentat de reclamant, acesta denotă o estimare a valorii prejudiciului material, însă nu reprezintă un raport de expertiză care ar fi elucidat cauzele care au provocat prăbuşirea umbrelei asupra automobilului, la caz se constată lipsa legăturii de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciul solicitat de către reclamant. Or, din speţă nu se poate constata ca fiind dovedită vinovăţia pîrîtei, deoarece reclamanta nu a prezentat dovezi concludente ce ar demonstra culpa pîrîtei, or la materialele cauzei

neexistând niciun proces-verbal cu privire la contravenţie, prin care s-ar constata vinovăţia acestuia.

Se atestă din conţinutul cererii de chemare în judecată la fel rezultă că reclamanta a determinat venitul ratat invocînd că costul chiriei automobilului Toyota Rav 4 ***** conform contractului de locaţiune constituie 1 000,00 MDL şi nemijlocit făcînd trimitere la temenul de 15 zile indicat de către ”Elenex Group” SRL în scrisoare adresată către „Platformacar” SRL termen presupus necesar pentru reparaţia automobilului.

Potrivit cererii de chemare în judecată şi anexelor acesteia, incidentul a avut loc la data de 16.06.2025 iar automobilul a fost prezentat spre examinare şi determinare a valorii prejudiciului către Compania ”Expert Auto Plus” la data de 23 iunie 2025, adică după 7 zile calendaristice după incident, dealtfel pîrîtul nici nu a fost invitată la procedura de examinare a automobilului.

Totodată rezultă din scrisoarea companiei „Elanex Group” SRL din 15.07.2025, adresată către reclamantă, automobilul a fost presupus reparat sau prezentat spre reparaţie după data de 15.07.2025 adică peste o perioadă de peste 23 de zile de la producerea incidentului.

Mai mult, la materialele cauzei nu există careva documente precum devizul de reparaţie, facturi fiscale, bonuri fiscale etc., din conţinutul cărora ar fi posibil de determinat la ce dată, de către cine a fost efectuată reparaţia, cit timp a durat reparaţia, ce fel de lucrări au fost efectuate şi ce sumă a fost suportată de facto pentru repararea automobilului, sau în general dacă a fost reparat automobilul vizat.

Conform prevederilor ***art. 118 din Codul de procedură civilă,*** Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, în lipsa dovezii existenţei faptei ilicite nu poate fi stabilită o eventuală răspundere a companiei pârâte, totodată, legătura cauzală dintre faptă şi prejudiciu este al doilea element cumulativ al răspunderii delictuale, or pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

La caz, anumite probe care ar confirma vinovăţia S.R.L. „VENTO RETAIL” nu au fost prezentate deci nici răspunderea în raport cu S.R.L. „VENTO RETAIL” nu poate fi aplicată.

Totodată avînd în vedere netemeinicia acțiunii, instanța avînd la bază prevederile art. 94 Cod de Procedură Civilă va respinge și pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În rezultat, instanța de judecată va respinge cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Platformacar” împotriva S.R.L. „VENTO RETAIL” privind încasarea prejudiciului, dobînda de întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

în conformitate cu art. art. 90, 94, art. art. 238-241, 276^2-276^4, 362 Codul de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Platformacar” împotriva S.R.L. „VENTO RETAIL” privind încasarea prejudiciului, dobînda de întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecătorul Cazacu Grigorii